

En/na....., major d'edat, amb domicili a, carrer, amb DNI, en nom propi i en representació de l'Associació, NIF i domicili a efectes de notificacions

DECLARO:

Que una vegada estudiada la documentació, és voluntat del sota signant interposar les següents **AL·LEGACIONS:**

1.- Sobre el tràmit d'un Projecte d'Actuació Específica en Sòl No Urbanitzable per autoritzar un dipòsit controlat de residus no perillosos

El PAE, lluny d'incorporar la normativa sectorial, i vinculant, en matèria urbanística i de residus, redueix els tràmits a una simple llicència municipal d'obres. Fet que considerem inacceptable.

En aquest sentit s'han pronunciat els tribunals en diverses Sentències. La Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 330/2010, de 21 d'abril de 2010 i la Sentència núm. 994/2006, de 24 de novembre de 2006, que resolen que, per a la instal·lació que es pretén, un dipòsit controlat de residus no perillosos classe II, qualificat de sistemes de serveis tècnics pel promotor, l'autorització no es pot tramitar mitjançant un Projecte d'Actuacions Específiques en Sòl No Urbanitzable, a l'empara dels articles 47 i 48 del Decret legislatiu 1/2010, del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya -TRLUC- atès que aquesta via no s'ajusta a dret.

SOL·LICITO:

Que no es deixi en mans dels promotors privats la previsió, planificació i localització de noves instal·lacions de dipòsit de residus, fent servir les figures urbanístiques, com els Plans Especials autònoms, o com en el cas que ens ocupa, un simple Projecte d'Actuació específica en Sòl No Urbanitzable, que permeten a promotors privats funcions que corresponen a l'administració, per infraestructures de gestió de residus.

Que s'admeti aquest escrit, es tingui per formulada aquesta al·legació dins el termini d'exposició pública, per tal que sigui presa en consideració en el document que se sotmet a tràmit.

2.- Entorn socioeconòmic. Distàncies.

En el document 02.3 Avaluació Ambiental vol.2 es detallen unes distàncies a sòl urbà o urbanitzable que no es corresponen amb la localització proposada per a instal·lar l'abocador. Aquestes distàncies van des dels 0,55 Km a l'estació transformadora, 0,6 Km a la masia de Can Balasc, 1 Km al polígon industrial de Can Jardí, 1,27 Km al polígon industrial de Cova Solera, 1,44 Km a la Perla/ els Avets, 1,79 Km a Can Campanya /

Compte de Sert, 2,04 Km a Can Serrafossà / Ximelis, i 2,35 Km a Castellbisbal. Aquestes distàncies varien en funció del document consultat.

En l'informe de verificació de l'autorització ambiental, ja es fa una correcció de les distàncies anteriors, que s'estableixen en: 350m a La Perla, 450m a Can Serrafossà, 795m a els Avets, 1,02 Km a Compte de Sert, 130M a la subestació elèctrica, 585m PI Can Pi de Vilaroc, 620m PI Can Jardí. Totes sensiblement inferiors a les detallades pel promotor, amb variacions de més d'un quilòmetre.

En aquest entorn cal afegir una activitat que el promotor no menciona en cap document. A tan sols 300m de distància hi ha una granja de vedells. Segons la normativa, la granja no es pot instal·lar a menys de 500m d'un abocador. En conseqüència, un abocador no s'ha de poder instal·lar a menys de 500m d'una granja.

Cal recordar que l'activitat autoritzada per sentència és per a un dipòsit controlat de residus inerts, que no havia de presentar cap risc ni per a les persones ni pel medi ambient, però que la sol·licitud actual és per a un dipòsit controlat de residus no perillosos, amb una incidència important sobre la salut de les persones i un risc pel medi ambient.

En aquest sentit, l'activitat se situaria a 800m d'un centre escolar d'infantil i primària (amb projecte per ampliar de 0 a 3 anys i Institut). Segons el Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses, les activitats classificades, en tot cas, les considerades perilloses, insalubres o nocives, només podran emplaçar-se, com regla general, a una distància superior a 2.000 metres, a comptar del nucli més pròxim de població agrupada. Distància que un dipòsit controlat de residus no perillosos hauria de respectar.

De la mateixa manera, el desarrollo técnico del Real Decreto 1481/2001, relativo a las instalaciones de vertido de residuos, estableix unes restriccions i unes distàncies mínimes entre el perímetre de l'abocador i nuclis urbans, nuclis de població, zones urbanitzables i zones reservades per **equipaments educatius** o sanitaris, de 500 metres per abocadors de residus inerts, 1000 metres per abocadors de residus no perillosos i 2000 metres per abocadors de residus perillosos.

I afegeix que, en relació als abocadors en actiu, degudament autoritzats i legalitzats, les modificacions i noves aprovacions de les normes generals o particulars en matèria d'ordenació urbanística hauran de vetllar pel manteniment de les distàncies indicades.

Aquest desenvolupament tècnic estableix també, a més de les restriccions, limitacions a la ubicació d'un abocador, i els criteris per analitzar les alternatives d'ubicació.

La normativa actual substitueix les distàncies establertes en aquella normativa per l'aplicació de les millors tècniques disponibles (MTD), fet que considerem un autèntic despropòsit, ja que no es garanteix ni l'aplicació de les MTD ni el seu control per part de les autoritats.

Però la Generalitat té una visió diferent de la importància de les normatives, i en concret de les directives europees, tal com queda reflectit en el preàmbul de la Llei 20/2009 que diu: *"...Els objectius de facilitació de tràmits en l'activitat econòmica i de simplificació*

administrativa són presents, de fet, en el conjunt del sistema d'intervenció administrativa ambiental que regula aquesta llei, en compliment dels compromisos adquirits per a millorar la competitivitat de l'economia catalana i eliminar les traves administratives innecessàries a què ens obliga la Unió Europea.

Per tot l'exposat

SOL-LICITO

Que no s'autoritzi un dipòsit controlat de residus no perillosos, atès que aquesta autorització s'ha de fer en execució de sentència, i en base a la sol·licitud inicial del 1994 (projecte de 1992), per un dipòsit controlat de residus inerts.

Modificar l'activitat a autoritzar suposa, a més d'un incompliment de les sentències, atorgar uns drets al promotor substancialment diferents dels que hagi pogut adquirir des de la sol·licitud inicial.

Que s'apliquin els principis de precaució i de prevenció, atès que disposem de tots els mecanismes necessaris per poder estar suficientment informats, per poder prendre mesures cautelars que redueixin la possibilitat de sofrir un dany i poder prevenir-lo i evitar-lo.

3.- Capacitat del vas de deposició

Segons consta en diferents documents, la capacitat autoritzada és de 1.085.150 m³, que es correspon amb la capacitat del projecte de 1992. La superfície del vas de la fase I és de 7.120m² i equival a 85.000m³. (que és el que ja està impermeabilitzat), i la capacitat total, en acabar les 4 fases és de 1.108.339m³, dels quals 958.674m³ són residus, i la resta terres.

Amb això, el promotor pretén justificar els 126.326m³ de residus pendents d'ubicar, sense concretar-ne la ubicació.

Doncs bé, el 1992 ja estava previst cobrir els residus amb terres, concretament per cada capa d'uns 2 metres de residus es disposaven 30 cm de terres (punt 6.4 de la memòria). Separar en aquest expedient el volum de residus del volum de terres de cobriment dels mateixos és inacceptable, atès que tot i el temps transcorregut des del 1992, les operacions de deposició de residus no han canviat gaire. I el càlcul de la capacitat (apartat 9 de la memòria) no inclou cap distinció entre residus o terres, fent referència únicament al volum total en m³ (s'entén que d'ambdós materials), i establint una capacitat total de 1.085.150m³.

Per tot l'exposat

SOL-LICITO

Que el volum total del vas de deposició es limiti al sol·licitat en el projecte del 1992, 1.085.150m³.

Que aquest volum total ha d'incloure tant els residus com les terres de cobriment dels mateixos.

Que no es deixin pendents d'ubicar 126.326m³ de residus, atès que hi ha capacitat suficient en el forat actual.

4.- Sobre la capacitat i vida útil del dipòsit

El punt 3.1.4 Capacitat de tractament i vida útil (pàg. 19 de la memòria justificativa de l'actuació) detalla la capacitat total del dipòsit, 1.085.000 m³, la capacitat de tractament anual 82.500 tones/any, i la capacitat de gestió diària 275 tones/dia que, són les del projecte del 1994.

Però la vida útil del dipòsit passa dels 8 anys del projecte inicial als 14 anys del projecte actual. Aquesta diferència, tenint en compte que la capacitat és la mateixa, deriva únicament de la densitat dels residus que passa dels 650Kg/m³ l'any 1994, als 1,2 t/m³ actuals.

Si, tal com afirma el promotor, el residus que gestionarà l'abocador són els mateixos que va sol·licitar el 1994, aquesta variació de la densitat és inadmissible.

SOL·LICITO:

Que, es requereixi un informe a l'Agència de Residus de Catalunya, on es determini la densitat dels residus a gestionar per a una instal·lació d'aquestes característiques, atès que els números que presenta el promotor són molt diferents.

Que s'admeti aquest escrit, es tingui per formulada aquesta al·legació dins el termini d'exposició pública, per tal que sigui presa en consideració en el document que se sotmet a tràmit.

5.- Densitat dels residus

En el document projecte tècnic Can Balasc 2018 part 01, Capacitat i vida útil del dipòsit, s'analitzen les dades recollides durant anys d'una activitat d'ídèntiques característiques a les projectades, (en clara al·lusió a Can Carreras), amb la mateixa quantitat i tipologia de residus. La densitat mitjana dels residus s'estableix en aquest punt en 1,20 t/m³. La densitat dels residus del projecte del 1992 era de 0.60 t/m³.

La densitat dels residus ja va ser objecte d'anteriors al·legacions, tant les que es van presentar el 2012 a la Generalitat durant la tramitació del PEU, com les que es van presentar el 2019 a l'Ajuntament de Rubí durant la tramitació del Projecte d'Actuacions Específiques (PAE). Ambdós expedients suspesos i per tant sense resposta.

Per aclarir aquest punt, utilitzarem unes dades de 2015, de l'expedient sancionador Ref. G0918/2015/230, que l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) va incoar a l'empresa FSM Vertispania, SL, gestora de l'abocador de Can Carreras i del mateix grup empresarial que Arrins, SL.

En el marc d'aquest expedient sancionador, l'ARC pren com a valor de densitat dels residus 0,545 t/m³. Aquest valor s'extreu de les dades que la pròpia empresa ha facilitat en la documentació que va aportar en la memòria del canvi no substancial de data 5 de juny de 2014. La empresa presenta resposta al requeriment de l'ARC en data 29 de juny de 2015, en relació a les diferències entre el volum ocupat segons l'aixecament topogràfic i el volum que ocuparien els residus segons el registre d'entrades, que l'ARC xifra en 80.208 m³, però en cap cas qüestiona la densitat dels residus.

Els residus sol·licitats l'any 1992 eren els residus sòlids inerts, industrials i procedents de la construcció. Avui, la quantitat de plàstics que inclou la tipologia de residus a gestionar, és molt superior a la del 1992, per això ens sembla inacceptable establir una densitat de 1,20 t/m³.

En el document 19 resposta informe esmenes, densitat del residu, Arrins torna a estimar la densitat dels residus, obtenint un resultat de 1,22 t/m³. En el document 20, segons reunió amb els tècnics municipals de l'Ajuntament de Rubí, en data 3 d'abril de 2019, s'acorda deixar aquest aspecte en consideració a l'ARC.

En qualsevol cas, pel que fa al transport de residus, les fitxes han d'incloure el pes en quilos i el volum en m³ dels residus transportats, i és aquí on els números exposats esdevenen impossibles. Els vehicles semi-remolc tenen una capacitat de 76m³ i els hem vist abocar a Can Carreras plens fins al límit de la seva capacitat, però si apliquem la densitat dels residus d'aquest expedient (la mateixa que la referida al PAE), ens dona un pes de 91,2 tones que, evidentment, no és possible. De fet els camions no podrien ni passar per la bàscula, ja que aquesta té una capacitat de pes màxima de 60 tones.

En consultar les dades d'autoritzacions ambientals aprovades per dipòsits controlats classe II, trobem que el més explícit és el de Coll Cardús, a Vacarisses, que també és el més recent (es troba actualment en exposició pública). Segons el promotor de Coll Cardús, sobre la densitat dels residus diu: *"... Diversos estudis estableixen que la densitat dels residus que es reben en els dipòsits de residus urbans, com ha estat el cas del dipòsit estudiat al llarg de gran part de la seva història, presenten una densitat compresa entre 360 i 540 kg/m³, valor que es pot incrementar fins als 720 kg/m³ gràcies a la compactació mecànica efectuada a la superfície del dipòsit amb la maquinària adequada. Però en l'interior del dipòsit, els residus augmenten la seva compactació i poden arribar, fruit de l'assentament a assolir densitats que superen els 900 kg/m³ i poden arribar a 1.800 kg/m³, segons els estudis efectuats per Geomodels [GeoModels, octubre, 2008]. Aquesta evolució de la densitat en el temps fa que el volum de residus no pugui ser controlat a través, ni del pes dels materials dipositat ni del volum fresc, essent l'única possibilitat, la de portar a terme un seguiment de la seva evolució en el temps..."*

Atès que la densitat dels residus afecta considerablement la capacitat i vida útil del dipòsit
Per tot això

SOL-LICITO

Que la densitat dels residus s'estableixi en la sol·licitada el 1992, 0,60 t/m³, ja que és similar a la que ha utilitzat la empresa en les sol·licituds de canvi no substancial, i en el expedient sancionador, on no consta informe en contra d'aquesta densitat, i es desestimi la densitat establerta en 1,2 t/m³ pel promotor.

Que la densitat dels residus admissibles al dipòsit controlat de Can Balasc s'estableixi en 0,60 t/m³, atès que aquesta densitat és similar a la reflectida en documents anàlegs, d'instal·lacions similars actualment en funcionament, que no pertanyen al mateix promotor.

6.- Capacitat de tractament anual de residus

En la documentació de l'Autorització Ambiental que s'està tramitant a la Generalitat, es fa referència a la capacitat de tractament anual de residus. Mentre que el 1992 aquesta capacitat és de 82.500 t/any, (la mateixa que consta al PAE), en aquests documents es parla d'una capacitat de 150.000 t/any.

Un cop més, dades diferents per un mateix concepte. Cal unificar criteris en totes les contradiccions que contenen els documents que integren l'expedient. En aquest cas la diferència és pràcticament el doble de capacitat de tractament anual.

Si la capacitat que s'autoritza és de 150.000 t/any, això ha de repercutir necessàriament en la vida útil del dipòsit, que passaria dels 15 anys previstos a tan sols 7,2 anys, ja que la capacitat total del vas del dipòsit autoritzada pels tribunals és la del projecte de 1992, de 1.085.150 m³, i aquesta no varia.

El propi concepte també varia segons el document consultat. Així, s'anomena capacitat de gestió, quantitat anual de residus a dipositar prevista, capacitat de tractament anual

En el document 02.1 informe de verificació consta una taula amb la quantitat de residus a gestionar de 82.500 t/any**, s'especifica que aquesta és la previsió segons el projecte de maig de 1992 presentat per a sol·licitar la llicència de l'activitat, però amb la situació i necessitats actuals de l'empresa s'estima que la capacitat de tractament anual serà de 150.000 t/any.

Aquest document té data de 07 de març de 2017. Per tant, entenem que és aquesta quantitat, de 150.000 t/any, la que finalment s'autoritzaria en cas d'aprovar-se l'expedient a la Generalitat, quantitat que difereix molt de la sol·licitada a l'Ajuntament de Rubí en la tramitació del PAE.

Per tot l'exposat

SOL·LICITO

Que es determini la capacitat anual de tractament de residus en 82.500 t/any. La mateixa quantitat que consta en el projecte de 1992, que és el que van resoldre les sentències.

Que es faci constar aquesta quantitat, i sigui la mateixa en tots els documents

7.- Residus admissibles

L'expedient incorpora un llistat de residus no perillosos, que el promotor relaciona amb els residus inerts sol·licitats el 1994, segons l'annex I de l'Ordre de 17 d'octubre de 1984, sobre la classificació de residus industrials.

Segons consulta a la normativa de **residus industrials** vigent el 1994, del llistat de residus que incorpora aquest expedient, s'haurien d'eliminar aquells que estaven expressament prohibits portar a abocador, com els veterinaris, sanitaris, biodegradables... i en tot cas que sigui l'Agència de residus i no el promotor qui elabori el llistat.

El llistat de residus d'aquest expedient és idèntic al llistat de Coll Cardús, dipòsit controlat classe II per a residus no perillosos municipals. Quina és la diferència. Cap. Les directives europees no fan distincions en l'origen dels residus (industrials o municipals), i els classifiquen en 3 tipus, inerts, no perillosos i perillosos, per tant, els abocadors són de 3 classes, classe I (inerts), classe II (no perillosos) i classe III (perillosos).

En qualsevol cas, el promotor fa referència a l'ordre de 17 d'octubre de 1984, sobre classificació de residus industrials. Aquesta Ordre és tan un annex amb un llistat de residus, previst en el article 3.4 de la llei 6/1983 sobre residus industrials, que és el marc normatiu de referència. (derogada pel Decret Legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova el text refós dels texts legals vigents en matèria de residus industrials). Queden exclosos d'aquesta llei els residus domèstics, els residus hospitalaris i clínics, els residus derivats de l'activitat minera, els residus radioactius, els residus no industrials derivats de les activitats agrícoles o ramaderes, els efluents gasosos i les aigües residuals. I, en conseqüència, queden exclosos també els residus industrials especials de l'annex II de la mateixa Ordre.

Important també l'article 11.4 que diu: per realitzar instal·lacions d'eliminació i aprofitament de residus industrials, s'ha d'obtenir llicència de l'Ajuntament del lloc on es pensa situar-les. En cas de denegar-se la corresponent autorització, l'expedient s'enviarà al Consell Executiu, el qual, d'acord amb l'informe preceptiu de la Junta de Residus, resoldrà respecte a l'emplaçament que resulti més adequat per la instal·lació, en el marc de la planificació territorial de Catalunya i del pla de gestió de residus industrials. Afegir també que el preàmbul diu que es tracta de crear les bases per fomentar el desenvolupament de les infraestructures físiques i de gestió necessàries, tant a nivell privat com públic, per aprofitar els residus industrials i protegir el medi ambient. Amb tot l'exposat, l'abocador de Can Balasc, s'ha d'incloure en els plans i programes d'infraestructures de gestió de residus de la Generalitat de Catalunya. No es pot acceptar que, en tractar-se d'una instal·lació de titularitat privada, l'administració digui que no pot incidir (en base a la normativa actual)

El Decret Legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova la refosa dels texts legals vigents en matèria de residus industrials, diu: "... art. 3 Àmbit d'aplicació. 3.1 S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei ... a) els residus domèstics, b) els residus hospitalaris i clínics, c) els residus derivats de l'activitat minera, d) els residus radioactius, e) els residus no industrials derivats d'activitats agrícoles o ramaderes, f) els gasosos, g) les aigües residuals. 3.2 el desenvolupament normatiu d'aquesta llei ha de contenir una llista, el més amplia possible, dels materials i substàncies que, com residus industrials, son objecte d'aplicació d'aquesta llei...", "... annex2. Residus no admissibles en les instal·lacions de deposició controlada.

1. En les instal·lacions de deposició controlada objecte d'aquesta llei no es poden acceptar sota cap concepte: a) residus radioactius, b) residus explosius, c) residus inflamables amb un punt d'inflamació de 55°C, d) residus amb una concentració de dissolvents no halogenats superior al 3% del pes, e) residus amb una concentració de dissolvents halogenats superior a l'1% del pes, f) residus amb PH inferior a 3 i superior a 14, g) residus no biocides, h) residus líquids, i) residus amb un contingut d'aigua superior al 65%, j) residus amb un contingut total d'hidrocarburs superior al 12% del pes, k) residus amb un contingut de matèria orgànica superior al 15% del pes, **l) residus que continguin substàncies que puguin emetre olors que, en condicions normals d'explotació de la instal·lació, puguin ser detectades en l'entorn de la mateixa**, m) residus que continguin matèries autoinflamables, n) residus que continguin substàncies que puguin alterar l'estanquitat bàsica del sistema d'impermeabilització, o) residus transportables en camió cisterna.

Per tot l'exposat

SOL·LICITO

Que es tramiti l'autorització per una activitat de dipòsit controlat **de residus inerts**, amb el llistat de residus del projecte del 1992, en execució de sentència.

Que sigui l'ARC qui determini el llistat de residus admissibles a Can Balasc, i no el promotor.

En cas que el promotor consideri que els residus admissibles no es tramiten en aquest expedient, s'hauria de retirar el llistat de residus que incorpora, atès que en cas de ser aprovat, s'estaria aprovant també aquest llistat de residus.

8.- Trasllat de les basses de lixiviats i de recollida d'aigües pluvials

En el document projecte tècnic de Can Balasc 2018 part 01, diu que les basses de lixiviats són provisionals, i es proposa el seu desplaçament, que es detalla en el mateix document, trasllat de les basses d'emmagatzematge de lixiviats i aigües pluvials.

Actualment les basses s'ubiquen a la zona nord-est de la finca, a prop del camí d'accés des del polígon Can Jardí (accés sota el ferrocarril), i es proposa reubicar-les fora dels límits de l'àmbit, molt a prop del torrent de mas Jornet.

La nova ubicació (definitiva) de les basses de lixiviats i recollida d'aigües pluvials es proposa molt a prop del Torrent de Mas Jornet. Segons el document 02.1 informe de verificació aav, apartat 19. Impacte sobre el medi, prevenció d'incendis forestals, diu: "... la massa forestal es troba a uns 30 m. lineals respecte les instal·lacions més properes (basses de lixiviats i aigües pluvials), mantenint lliure de vegetació la superfície interior del recinte tancat. [...] ...La tanca perimètrica confronta amb la vegetació existent del torrent de Mas Jornet que transcorre pel sector est del recinte sobre la que l'establiment no realitza cap tipus de tractament..."

En aquest sentit, la zonificació de l'espai fluvial d'acord al reglament de domini públic hidràulic, estableix unes distàncies mínimes i uns usos amb l'objectiu de preservar, protegir i evitar danys. Així, en la zona de policia, a 100 metres a banda i banda de la

llera, no es permeten usos o activitats que suposin obstacles per la corrent en avingudes.

En el document annex D es detalla la conca hidrogràfica del torrent de mas Jornet i secció de control crítica.

En el document 06.1 annex 4 aa vol.1, l'estudi geotècnic, geològic i hidrogeològic té data de 2011, i no inclou cap referència a l'episodi de pluges torrencials que va afectar Rubí (entre d'altres municipis), el novembre de 2018. Aquest dia vam patir unes pluges torrencials, de 247 l/m2, que van provocar greus inundacions, esllavissades i la caiguda de murs.

Aquest document conclou que la finca "*...Té fàcil drenatge per la seva ubicació en la marge dreta del torrent de Mas Jornet, limitant amb aquest, i no rep aigües externes excepte les de precipitació directa, pel que amb un drenatge suficientment dimensionat de la instal·lació no existeix risc d'inundació.*" fent referència sempre a l'àmbit del dipòsit controlat, i no inclou un estudi de la capacitat dels torrents que l'envolten.

En el document 17 doc 02 balanç hídric, apareix per primer cop les dimensions de les basses (en la resta de documents es parla sempre de capacitat en m3). Així, la bassa per a la recollida d'aigües pluvials té unes dimensions de 23,5m x 17,5m d'àrea superior, i de 18m x 12m d'àrea inferior, i una alçada de 7m, resultant una capacitat de 2.142,44m3, suficients per garantir una situació de captació d'aigües pluvials més desfavorable que l'exigida pel Decret 1/1997.

Pel que fa a la bassa de lixiviats, té unes dimensions de 17m x 15m d'àrea superior, 12m x 6m d'àrea inferior, i una profunditat de 5m, resultant una capacitat de 761,25m3.

El 15 de novembre de 2018 es va produir un vessament de lixiviats al torrent de Can Barceló, procedent de l'abocador de Can Carreras, a la zona de les basses de lixiviats i de recollida d'aigües pluvials, que vam documentar uns tres dies després.

Tot i que no descartem un vessament per sobreiximent de les basses, o per manca de previsió davant l'anunci d'un episodi de pluges torrencials. Tampoc podem descartar la intencionalitat d'aquest vessament, atès que a sota de les basses hi havia una canonada per la part interior de la tanca perimetral de la finca, just en el punt més alt del vessament.

Tot i que el promotor assegura que aquest trasllat es fa per ajustar-se al projecte del 1994, en realitat creiem que amb aquest trasllat s'amplia substancialment la zona del vas del dipòsit, (i per tant la capacitat del mateix) i s'estalvia la construcció del mur de contenció dels residus previst, reduint-lo a l'amplada del camí d'accés per la zona est de la finca (sota el ferrocarril)

Per tot això

SOL·LICITO

Que no s'autoritzi el trasllat de les basses de lixiviats i de recollida d'aigües pluvials a la zona proposada en aquest expedient, ja que afecta la llera del torrent de Mas Jornet i compromet també els torrents de Can Tallafiguera i Can Balasc, i finalment la riera de Rubí.

Que es realitzi un nou estudi que inclogui dades més actualitzades de precipitació, i incorpori, per la seva rellevància, les del passat 15 de novembre de 2018, tant pel que fa a la quantitat de precipitació com per la seva durada.

9.- Accessos

En el document 12.1 projecte Can Balasc, punt 3.1.3. Accessos, que s'està tramitant a la Generalitat, es descriu l'accés a les instal·lacions.

Malgrat la importància de les vies d'accés a un abocador, i en atenció als diferents problemes que comporta el trànsit continu de camions de gran tonatge per zones residencials o vies inadequades, l'expedient no incorpora un pla de mobilitat, i només trobem aquesta petita referència als accessos.

El promotor descriu el camí de Rubí a Castellbisbal com un camí que connecta el polígon industrial de Can Calopa amb Can Serrafossà i el polígon industrial de Sant Genís, per on també es podria realitzar l'accés de vehicles, maquinària o personal en cas de ser necessari. Aquest punt ja va motivar les al·legacions oportunes en la tramitació del PEU, que van quedar sense resposta en suspendre's la tramitació.

En qualsevol cas, el camí de Rubí a Castellbisbal acaba en el carrer Avinguda de Castellbisbal de Rubí, que discorre pel mig de la zona residencial de Can Serrafossà, i passa per davant d'un centre escolar. Proposar aquest trajecte com una alternativa en cas de necessitat és inacceptable.

Pel que fa al camí de campament, i la possibilitat de ser emprat puntualment per accedir a les instal·lacions, el problema és el mateix. Per accedir al camí s'ha de circular pel mig d'una zona residencial, alternativa que ha de ser descartada, tant per les molèsties, com per les dimensions dels carrers, i pel pes que aquests poden suportar.

En aquest nou PAE ja no es proposa cap alternativa d'accés a les instal·lacions que pugui afectar zones residencials, malgrat que en la tramitació de l'Autorització Ambiental sí que hi consten.

Per tot l'exposat

SOL·LICITO

Prohibir l'accés a les instal·lacions de l'abocador pel mig de les zones residencials de Can Serrafossa, els Avets o La Perla del Vallès.

Incloure un estudi de mobilitat, o, en el seu defecte, les dades relatives a longitud, amplada i material del ferm del vial d'accés al dipòsit.

10.- Sobre la Declaració d'Impacte Ambiental

Ni l'expedient d'autorització ambiental ni aquest PAE inclouen una declaració d'impacte ambiental.

Arrins assegura que el contingut detallat de l'impacte ambiental de l'activitat s'inclou a l'Estudi d'Impacte Ambiental que es va presentar amb un altre expedient administratiu. Així, l'avaluació detallada de l'impacte ambiental, queda

recollida en aquest expedient, presentat al mes de novembre del 2018, junt amb el Projecte d'Actuació Específica (PAE) per a la sol·licitud d'inici del tràmit del Pla Especial Urbanístic de Desenvolupament a la finca coneguda com Can Balasch del terme municipal de Rubí.

L'Ajuntament de Rubí, per acord de la Junta de Govern Local de data 15 de maig de 2019, ha denegat l'aprovació prèvia del PAE, presentat pel promotor d'aquesta autorització ambiental en data 6 de novembre de 2018 (RE 2018034387). En no continuar aquesta tramitació, esdevé oportú incorporar-lo en la tramitació d'aquest nou expedient.

L'avaluació d'impacte ambiental permet valorar els efectes que l'execució d'un determinat projecte pot causar sobre el medi ambient. En el cas de les infraestructures, aquests efectes acostumen a afectar extenses parts d'un territori que tenia usos diferents. L'avaluació d'impacte ambiental de projectes constitueix l'instrument més adequat per preservar els recursos naturals i defensar el medi ambient. Aquesta tècnica introdueix la variable ambiental en la presa de decisions sobre els projectes amb una incidència important en el medi ambient i s'ha manifestat com la forma més eficaç per evitar les agressions contra la natura.

Per tot l'exposat

SOL·LICITO

Incloure un estudi d'impacte ambiental per continuar la tramitació d'aquest expedient, atès que l'estudi incorporat en la tramitació municipal del PAE suspès no s'inclou en el nou expedient. I, en el supòsit que l'autorització ambiental s'acabés resolent a favor del promotor, també mancaria aquest estudi d'impacte ambiental, obligatori per a les activitats incloses en l'annex I.1 de la llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

L'estudi d'impacte ambiental és prou important, per aquest motiu caldrà obrir un nou període d'exposició pública per garantir la participació ciutadana en el projecte.

11.- Estudi d'olors

L'expedient anterior incorporava un estudi d'olors de data abril de 2014. En ser una competència d'àmbit municipal, l'Ajuntament requereix un nou estudi, però el promotor considera desproporcionada la petició de l'ajuntament, de realitzar un estudi de 6 mesos. Així només s'incorpora aquest, que sorprèn pels resultats obtinguts. Les olors es concentraran als voltants de l'activitat, i es dispersaran un màxim d'uns 700 metres (a comptar des del mig del vas). En cap cas les males olors arribaran a cap habitatge.

L'estudi es fa el mes de febrer a can carreres, i sobte la durada de la presa de mostres, que en alguns punts és de tan sols 1 minut. Els que hem patit can carreres sabem que les olors es dispersen més enllà de 700 metres, i considerem que aquest estudi, malgrat la manca de normativa al respecte, és inadmissible.

L'estudi d'olors que incorpora l'expedient de Coll Cardús es realitza durant 13 setmanes, i conclou que les olors superen el llindar tolerable en dos punts de captació, ubicats en àrees habitades a una distància de 2 quilòmetres.

Cal fer referència també a l'estudi d'olors realitzat a Can Carreras, en el qual es va detectar la presència de 122 compostos, alguns dels quals no es corresponen amb l'activitat d'abocador.

Per tot això

SOL·LICITO

Que es requereixi a Arrins SL, la presentació d'un nou estudi d'olors més complet, que doni resposta al requeriment de l'Ajuntament de Rubí, efectuat en el marc de la tramitació d'aquest expedient d'Autorització Ambiental, i que encara no s'ha respost.

Que es retirin del llistat de residus proposat pel promotor, aquells residus susceptibles de provocar males olors, en compliment de la normativa vigent en el moment de la sol·licitud de la llicència d'activitats.

12.- Impermeabilització

La zona del vas del dipòsit de can Balasc es va impermeabilitzar l'any 2014-2015, en els talussos es va col·locar una capa de geotèxtil (de color negre) i a sobre una altra material plàstic (de color blanc).

Actualment s'està procedint a canviar tot aquest material, ja que es troba en molt mal estat, i presenta trencaments en la seva totalitat. Si aquest material d'impermeabilització, que només fa 4 o 5 anys que s'ha instal·lat, ja es mostra inservible només pel fet d'haver estat a la intempèrie, exposat als canvis de temperatura, la pluja o el sol, com es pot garantir la seva funció d'impermeabilització al llarg dels anys (15 d'activitat + 30 post clausura).

A can carreras ja vam poder comprovar com aquests materials es trenquen, ja que en l'ampliació es van deixar al descobert, i en conseqüència deixen de ser efectius.

Per tot això

SOL·LICITO

Que, en cas que s'acabi atorgant la llicència, s'autoritzi l'activitat de dipòsit controlat de **residus inerts**, químicament estables, i insolubles en medi acuós.

Que els residus admissibles siguin els inerts del projecte del 1992.

En qualsevol cas, que els residus admissibles no continguin productes tòxics o contaminants, per garantir que el material d'impermeabilització impedeix la contaminació de l'entorn, i especialment del sòl i el subsòl.

13.- sobre els 126.326 m3 de residus pendents d'ubicar

La capacitat total del vas s'estableix en 958.674 m3, però ens consta que el forat és molt superior. Segons dades extretes de google earth, la capacitat total de l'àmbit està més pròxima als 2,5M de m3 previstos en el PEU de 2013 que no pas als números que presenta aquest PAE.

Si la capacitat supera el volum de residus autoritzat, no té cap sentit deixar 126.326m3 pendents d'ubicar. Tampoc entenem que l'Ajuntament de Rubí accepti un informe tècnic del promotor, on es compromet a no abocar més residus, i acabar d'omplir el forat amb terres netes, si això comporta deixar pendents aquests 126.326 m3.

SOL-LICITO:

Que, per tal d'evitar en un futur, que aquests 126.674 m3 pendents d'ubicar acabin en algun lloc fora de l'àmbit del projecte, com per exemple el forat de l'activitat extractiva Ampliació Tejala, i atès que aquesta parcel·la ha estat adquirida recentment pel promotor, **que no es deixi aquest volum pendent d'ubicar**, ja que no hi ha cap motiu real, físic ni tècnic, per fer-ho.

Que s'admeti aquest escrit, es tingui per formulada aquesta al·legació dins el termini d'exposició pública, per tal que sigui presa en consideració en el document que se sotmet a tràmit.

14.- Presència de residus a Can Balasc

En el document 06.2, annex 4 de l'expedient d'autorització ambiental en tràmit (B1AAI180006) on es documenta la presa de mostres del sòl, es constata la presència de residus en el interior de la finca on es pretén ubicar l'abocador. Aquest mateix informe s'inclou en aquest expedient de tramitació del PAE.

Que aquests residus són fragments de roca, formigó, totxos, tèxtils, plàstics, etc. Rebliments en quantitats que van des dels 1,30 m de fondària fins els 4,70 m. En l'Estudi Geotècnic, Geològic i Hidrogeològic (pàgina 64 de 239) les cates es localitzen en un plànol, i es destaquen en color gris aquelles on s'han trobat els residus.

En l'estudi es destaca la presència de metalls pesants com cadmi i molibdè, en quantitats superiors a les que trobaríem de manera natural en el sòl.

L'abocament de residus dins la finca, que està vallada i vigilada 24h., ja va ser denunciat pels veïns de la zona diverses vegades, sense que consti cap actuació per part de l'Administració.

El 2001 es va entrar per registre a l'Ajuntament de Rubí la denúncia d'aquests abocaments, també en horari nocturn, i les molèsties per males olors perceptibles des dels habitatges pròxims. (Núm. Registre: 2001/00031555 il·legible per coincidir amb l'escrit)

SOL·LICITO

Que es realitzi una inspecció a la finca de Can Balasc, per tal de determinar l'origen d'aquests residus i l'abast d'aquests abocaments.

Que, de manera cautelar, es paralitzi la tramitació de l'expedient d'Autorització Ambiental, fins que no es resolgui l'origen d'aquests residus, l'abast dels fets, i la responsabilitat del promotor.

Que, en cas que el promotor i alhora propietari de la finca, sigui el responsable d'aquests abocaments, per acció o per omissió, li sigui denegada l'Autorització Ambiental en tràmit, al marge de les altres responsabilitats que se'n derivin.

15.- Principi de Precaució

Considerem que un abocador d'aquesta mena genera un risc important per al medi ambient i la salut local cosa que fa que calgui extremar la precaució a l'hora de valorar el seu impacte ambiental. En primer lloc perquè tot i que es planteja com un abocador de residus inerts, en realitat es pretén abocar residus d'altres classes; en segon lloc perquè generarà un impacte a la salut i la qualitat de vida.

Les dades relatives a la contaminació és fan patents a través de la documentació publicada al DOGC en l'expedient d'autorització ambiental, en la qual consten els informes que ha aportat ARRINS i que demostren aquests greus fets.

Enlloc de realitzar un anàlisi a fons d'aquests problemes, l'empresa ARRINS SL s'escuda dient que té una autorització basada en un projecte dels anys 90, que va ser aprovat per silenci administratiu, i que per tant li és aplicable encara la normativa d'aquella època. Fins i tot el Reglamento de Actividades Nocivas, Insalubres y Peligrosas, una norma pre-constitucional. Pel que conec, el mateix Ajuntament a l'expedient ha pogut comprovar una sèrie d'incompliments greus de la normativa i un gran nombre de deficiències tècniques del projecte. També que ARRINS SL es nega a satisfer totes les crítiques que ha fet l'Ajuntament.

Per aquest motiu considerem que el projecte no satisfà els requeriments del principi de cautela (abans anomenat principi de precaució) que obliga a prevenir els riscos ambientals i valorar tots els riscos d'una activitat evitant els majors perjudicis per la societat i el medi natural.

Per tot l'exposat

SOL·LICITO

Es denegui l'aprovació del PAE, ja que no incorpora un estudi d'impacte ambiental actualitzat, que ponderi riscos ambientals i afectacions a la salut de les persones.

16.- CADUCITAT DE LA LLICÈNCIA D'ACTIVITAT ACTUAL D'ARRINS SL.

En el present cas ARRINS SL va presentar sol·licitud de llicència el 1994. Davant la falta de resposta de l'Ajuntament, va interposar recurs judicial i la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya 634/2009 va condemnar l'Ajuntament a concedir la llicència per silenci administratiu. La llicència es va concedir per Decret municipal de 24 de juliol de 2009.

En aquell moment era vigent a tot l'Estat espanyol la llei 16/2002 de Prevenció i control integral de la Contaminació. Per la qual les activitats aprovades per expedients iniciats abans de l'entrada en vigor de la llei s'havien de sotmetre als terminis de la llei 16/2002. Llevat dels casos en l'activitat s'iniciés els dotze mesos següents a l'entrada en vigor de la llei.

En el present cas, l'activitat del projecte Can Balasch encara no s'ha iniciat a data d'avui, de manera que el Decret de 24 de juliol de 2009 es regulava per la llei estatal 16/2002 i per la llei catalana 3/1998.

Disposició transitòria primera.

*Procedimientos en curso A los procedimientos de autorización ya iniciados antes de la entrada en vigor de esta Ley no les será de aplicación la misma, **rigiéndose por la legislación aplicable, en los términos establecidos en el artículo 3.d**). En estos casos, y sin perjuicio del régimen previsto en esta Ley para las modificaciones sustanciales, una vez otorgada las autorizaciones serán renovadas en los plazos previstos en la legislación sectorial aplicable y en todo caso, al cabo de cinco años, cumpliendo con lo establecido en esta Ley para las instalaciones existentes*

Artículo 3. Definiciones A efectos de lo dispuesto en esta Ley, se entenderá por:

*d) «Instalación existente»: cualquier instalación en funcionamiento y autorizada con anterioridad a la fecha de entrada en vigor de la presente Ley, o que haya solicitado las correspondientes autorizaciones exigibles por la normativa aplicable, **siempre que se ponga en funcionamiento a más tardar doce meses después de dicha fecha.***

Per tant, tenim en compte que el Decret de 24 de juliol de 2009 autoritzava una activitat d'abocador de residus no perillosos de capacitat superior a 25.000 tones, cal entendre que aquest decret és una autorització ambiental integrada. Les autoritzacions d'aquesta mena tenen una durada de vuit anys. Passats els quals el titular de l'activitat ha de sol·licitar renovació de l'autorització.

Això conforme l'article 25 de la Llei 16/2002:

Artículo 25. Renovación de la autorización ambiental integrada

1. La autorización ambiental integrada, con todas sus condiciones, incluidas las relativas a vertidos al dominio público hidráulico y marítimo-terrestre, desde tierra al mar, se otorgará por un plazo máximo de ocho años, transcurrido el cual deberá ser renovada y, en su caso, actualizada por períodos sucesivos.

2. Con una antelación mínima de diez meses antes del vencimiento del plazo de vigencia de la autorización ambiental integrada, su titular solicitará su renovación, que se tramitará por un procedimiento simplificado que se establecerá reglamentariamente.

Per tant el 26 de juliol de 2017 es va produir l'efectiva caducitat del Decret de 24 de juliol de 2009. Com mai s'ha demanat la renovació, cal entendre que la llicència s'ha extingit.

Encara que per Decret de l'Ajuntament de Rubí es concedís licència d'activitat el 7 de febrer de 2018, aquesta resolució no influeix en la caducitat exposada ni es pot considerar un acte independent del Decret de 2009. En primer lloc perquè en dictar-se el decret de 2018 ja havia caducat el de 2009 per haver passat més de vuit anys. En segon lloc, el Decret de febrer de 2018 tenia per objectiu complir la sentència del Tribunal Superior de Justícia de 20 de gener de 2012. I aquesta sentència acorda només modificar el llistat de residus que conté el decret. Per tant la resolució de 2018 és un acte de modificació, però en cap cas una resolució nova i independent de la de 2009.

La nostra interpretació de l'ordenament no és només ajustada a dret, sinó que és la única compatible amb els principis de prevenció i sostenibilitat que han de regular l'aplicació del dret ambiental. No es pot pretendre, com fa ARRINS SL,

que el projecte sempre es regularà per la legislació aplicable al moment de presentar el projecte. La llei 16/2002 preveia un règim de transició per les activitats ambientals que és sobradament generós, però que ja ha acabat la seva durada. Si ARRINS, dit sigui amb tot el respecte, no ha respectat els terminis, la responsabilitat és seva exclusivament.

Per tant tenint que el projecte no disposa d'autorització d'activitat, no és possible que se li concedeixi llicència urbanística.

SOL·LICITO

Que es denegui l'aprovació del Projecte d'Actuacions Específiques per regular urbanísticament una activitat que no disposa de llicència.

Que en haver caducat la llicència d'activitats atorgada el 2009 sense haver iniciat l'activitat, i en no ser atribuïble a l'Administració aquesta demora, es procedeixi a la caducitat formal de la llicència d'activitats.

Que la llicència d'activitats, que s'atorga per sentència el 2009, en caducar sense haver iniciat l'activitat, comporta una pèrdua dels drets adquirits que es relacionen al Pla Especial de regulació de les activitats extractives i la seva restauració. Per aquest motiu, la regulació actual restringeix la implantació de nous dipòsits controlats al municipi, afectant l'activitat que es tramita en aquest expedient.

Rubí, de desembre de 2019